

DOM STAREJŠIH OBČANOV
~Novo mesto~

KO VEŠ, DA NISI SAM

Glasilo št. 13

september – december 2017

NOVOLETNO VOŠČILO

*Spoštovani stanovalci, sodelavci
in vsi obiskovalci našega doma,*

*naj vas v novem letu pričaka veliko dragocenih trenutkov, obdanih
s srečo, z zdravjem in zadovoljstvom.*

Naj vam prinese pozitivne energije, topline in miru.

Vesele praznične dni in srečno v letu 2018

Milena Dular, direktorica

Rožnate pletenine

V mesecu oktobru smo se pridružili projektu ROŽNATE PLETENINE, katerega nosilec je slovensko združenje Europa Donna. Že tretje leto v Rožnatem oktobru, mesecu osveščanja o raku dojk, z rožnatimi pleteninami za en mesec ovijejo drevesa po Sloveniji.

Z namenom, da bi se tudi mi z rožnato pentljo dotaknili in dvignili stopnjo ozaveščenosti posameznika na tem področju, smo v roke vzeli pletilke in kvačke. V rožnati skupini je sodelovalo 12 stanovalk in dva stanovalca z moralno podporo.

Ustvarjalne in pridne roke naših stanovalk so ustvarile prelepe pletenine, ki so krasile drevesi pred Zdravstvenim domom in Ginko Bilobo pred Interno bolnišnico.

Ovita drevesa so mimoidoče opozarjala na pomen osveščanja o raku dojk, preventivnega samopregledovanja in zdravega načina življenja.

Petra Mihalič

Sprehod gibalno oviranih stanovalcev

V okviru pokroviteljskega odbora Krka smo s prostovoljci Trim Kluba Krka, službe rehabilitacije in diplomirane medicinske sestre našega Doma, omogočili 26 stanovalcem na invalidskih vozičkih sprehod v bližnjo okolico. S tem smo tudi sodelovali v projektu Poti po Novem mestu.

Oktobrski dan je bil topel in sončen, ravno pravšnji za opazovanje lepe okolice. Stanovalci so uživali v vožnji ter prijetnem in sproščenem vzdušju. Ugotovili so, da se je okolica Šmihela spremenila in obnovila. Vsi pa smo bili mnenja, da se je pozabilo na ureditev arhitektonskih ovir. Sklenili smo nova prijateljstva in si obljubili, da naslednje leto izlet ponovimo.

Petra Mihalič

V jati z drugačnimi

Varstveno delovni center Novo mesto je v oktobru organiziral 2. mednarodno srečanje oseb z motnjo in brez motnje v duševnem in telesnem razvoju z osebami brez motnje, s sloganom, »V jati z drugačnimi«. Gre za medsebojno druženje, spoznavanje in učenje. Najpomembnejše pa je sprejemanje teh oseb.

Projektu V jati z drugačnimi smo se priključili z ustvarjalno delavnico. Družili smo se na jutranji skupini negovalnega dela, kateri se je pridružilo 13 stanovalcev in 7 varovancev iz VDC-ja. Izdelovali in krasili smo obeske iz slanega testa. Medgeneracijsko druženje je potekalo v ustvarjalnem in sproščenem vzdušju. Udeleženci so bili nad izdelki navdušeni in so jih z veseljem odnesli s seboj za spomin.

Ti lahko narediš nekaj, česar jaz ne zmorem.
Jaz lahko naredim nekaj, česar ti ne zmoreš.
Skupaj pa lahko narediva ZELO VELIKO.

Petra Mihalič

Urškina pripoved

Urška je članica skupine »Kresnička« od decembra 1999 in rada prihaja na torkova srečanja. Običajno je bolj tiha, ne rine v ospredje, ampak kadar kaj pove, je tisto zanimivo. Včasih je spomine zapisovala in so bili objavljeni v domskih glasilih, zdaj pa je roka že dolgo ne uboga več, pa tudi oči niso več take kot so bile nekoč, saj je letos dopolnila 91 let.

Na enem od srečanj skupine je rekla:

»Rada bi povedala nekaj o mojem botru in botri, ki sta imela drugo največjo kmetijo v vasi. Botra je bila teta mojega očeta. Imeli so hčerko in sina. Hčerka je bila izučena šivilja in kupili so ji šivalni stroj Singer. Bila je bolj scrkljana in ni rada delala na polju, ampak je le šivala. Poleg šivanja je znala delati tudi vsa ročna dela, od rešiljeja do vezenja, pletenja in kvačkanja. Delala je copate iz ostankov blaga in tudi punčke iz cunj, kar je bilo za nas deklice nekaj prelepega. Tudi nas je naučila, da smo si kakšno naredile iz njenih pisanih krpic. Glavica je bila iz belega platna, oči, nosek in usta je izvezla. Roke in noge so bile prišite na trup, potem je naredila še oblekico.

Sin se je rad sprehajal v lovski opravi po gozdu s svojim psom. Na polju tudi on ni rad delal, edino kadar je bilo treba kaj postoriti s konji. Imeli so veliko hišo s štirimi prostori. Pregradili so prostor za hčerko, da je imela delavnico stran od črne kuhinje in svojo kamro. Botra je bila vaška babica, ki je pomagala na svet množici otrok. Bila je zelo vestna, čista in izurjena, njej je umrla le ena porodnica.

Boter je bil kmet, tkalec, urar, ranocelnik, neke vrste bioenergetik in zeliščar. Rane je zdravil z žganjem in zelišči. Ljudje so raje prihajali k njemu, kot da bi šli k zdravniku.

Imeli so hlapca in deklo, ki sta morala biti zelo pridna, da so bile njive obdelane. Za večja dela so najeli ljudi, ki so jih delno plačali z denarjem delno s pšenico, koruzo, platnom, krompirjem in podobno. Doma so pridelali ves lan, ki ga je potem boter stkal v platno. Ko so trli lan je najel trlice in jih sam kontroliral, da so lan dobro strle, da je imel kvalitetno predivo.

Bili so dokaj napredni in pri hiši je bilo kar nekaj kmetijskih strojev. Imeli so tudi sušilnico za sadje in vsako leto nasušili sadje, ki je zraslo na kmetiji. Tam so imeli tudi črno in belo murvo, otroci smo nabrali polne košarice za botro, pa tudi zase, kolikor smo želeli.

Na kmetiji so dobro živeli do vojne, potem pa se je življenje zelo spremenilo. Boter in botra sta med vojno umrla, sin se je priključil k »ta belim«. Po vojni je prevzel kmetijo in zdaj na njej gospodari že četrti rod.

Želel se je poročiti, pa je počakal, da je njegova neporočena sestra odšla k teti v Ameriko. Predvideval je, da se sestra ne bi dobro razumela z njegovo ženo in bi bil zaradi tega v hiši vedno prepir.

Potem je prišla agrarna reforma in prej veliko posestvo je postalo kar naenkrat majhno. Dekla je umrla, hlapec je odšel in za delo na kmetiji sta ostala sama z ženo. Imela sta dva sinova, starejši je odšel v mesto, drugi se je izučil neke obrti, a je še mlad umrl. Če bi bil stari oče – zeliščar še živ, bi ga gotovo ozdravil, so govorili vaščani.

Pred leti sem si zaželela, da bi spet obiskala svoj domači kraj in z možem sva se neko nedeljo napotila tja. Niso me poznali, a ko sem se predstavila, so me veselo sprejeli kot daljno sorodnico. Zgradili so novo hišo, v kateri živijo že nekaj let. Opazila sem, da stara hiša še vedno stoji. Vprašali so me, če si jo hočem ogledati. Hišo so ohranili takšno, kot se je spominjam iz otroštva. Bila sem presenečena, da je stara hiša tako lepo vzdrževana in pospravljena, v njej ni nobene navlake, ampak pohištvo in stvari, ki so jih uporabljali v starih časih. Na mizi so bile celo sveže rože in v omarici na steni so bile stekleničke, v katerih je boter hranil zelišča namočena v alkohol. Ker hišo ob lepem vremenu zračijo ni prav nič zatoхла. Hiša še vedno živi, čeprav nihče ne stanuje v njej. Je kot majhen muzej prednikov in kar toplo mi je bilo pri srcu, da so mlajši rodovi znali ohraniti del zgodovine. V hiši še vedno uporabljajo »šijo« za sušenje mesa in sadja.

Zadovoljna sva se poslovila od prijaznih sorodnikov, ki so naju povabili naj še kdaj prideva. Ko sva šla mimo vaše kapelice sem videla, da je zelo zapuščena in tako rekoč v razpadanju. Za kapelico nihče ne skrbi, kar je škoda, saj je tudi ona del zgodovine. Z možem sva šla še na pokopališče in prižgala svečke na grobovih že davno umrlih sorodnikov.«

Urška je končala svojo pripoved. Vse smo bile hvaležne, da nam je odstrla delček svojih spominov. Njena pripoved je bila strnjena, misli ji niso nikamor uhajale, tudi če smo ji vmes postavile kako vprašanje. Govorila je lepo, kot bi pisala. Njeni stavki so preišljeni imajo rep in glavo, nobenega ne začne ne da bi ga dokončala. Hvala, Urška! Prijetno vas je bilo poslušati!

Po pripovedovanju gospe Urške Pečarič
zapisala Nežka But

Abeceda odličnosti, mojstrstva in etike

B Mesec september je bil v našem domu posvečen črki B. Na eni izmed jutranjih skupin smo skupaj s stanovalci in s pomočjo delovne terapevtke Petre najprej dobro razgibali naše telo in nato še naše možgančke. Slednje smo pretelovadili z iskanjem vrednot na črko B in se o najdenih tudi pogovarjali. Našli smo kar nekaj vrednot, katerim dajemo velik pomen, med njimi so bogastvo, bistrost, budnost, brezskrbnost, blaženost, bojevitost, bližina in seveda tudi branje. Vsi smo se strinjali, da je branje velika vrednota, ki nam daje širino, nas pomirja, sprošča ali navdihuje. Beremo pa knjige, revije, pravila, pisma,... Na črko B smo iskali tudi živali, rastline, mesta, pisatelje, poklice,... Našli smo kar lep zaklad besed in te besede zapisali na prej izrezane barvaste balone. Balončke z besedami in nekaj slik smo nalepili na plakat, na koncu vse te balone povezali z vrvico in nastal je en velik balon-plakat. Naša skupna ura druženja je še prehitro minila, saj je bilo zelo prijetno.

Melita Udovč

C

stare **cunje**. Mi pa smo imeli skromne obleke, stare **copate** in le redko kdo je imel **cokle**.

Danes smo že v letih, počasi v spominu bledijo besede kot so **celuloza**, **ciklon**, **celica**, **cisterna** ali **cirkus**. Vsak od nas je na neki svoji poti, na svoji **cesti**. Ne vemo kje je **cilj**, a se počasi pomikamo tja. Tako je v lepem jesenskem dopoldnevu in v spominih na naše otroštvo nastal naš **cveto**

Maja Vidrih Verbič

Rastoča knjiga v objemu glasbe

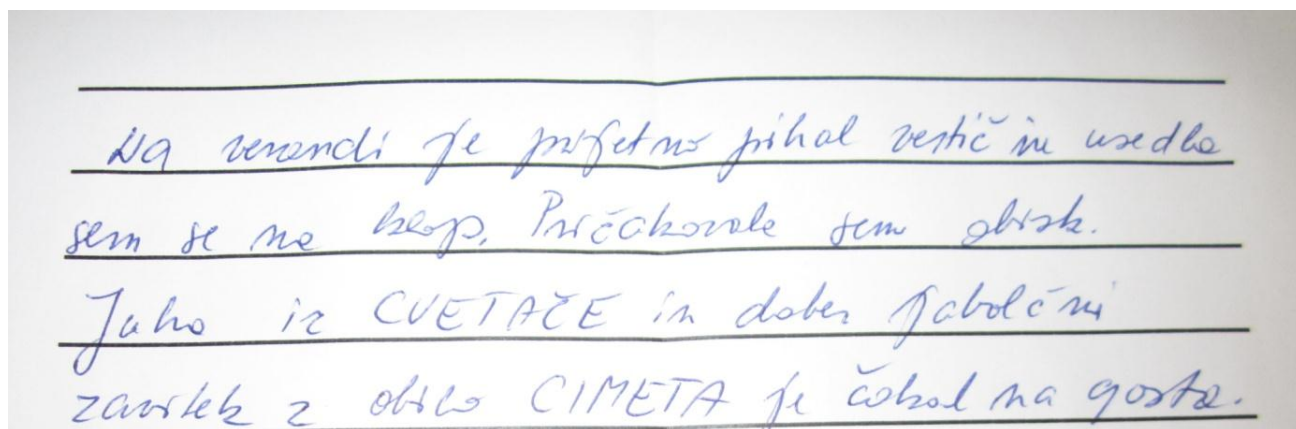

Z nežnimi klavirskimi zvoki nas je v petkovo popoldne zazibal idejni vodja Rastoče knjige, gospod Janez Gabrijelčič. Z veseljem se je pridružil žrebanju miselnih nalog na črko C in nas popeljal po zveneči tonski lestvici. Izjemna dinamičnost, raznolikost in kontrast zvoka, nam je pričarala Abecedo vrednot na svojstven način. Zvoki so

poplesavali skupaj z našimi čuti, ki so se bogatili ob pozitivni energiji glasbe. Popoldne smo zaključili z mislijo na ljubezen, ki bo vodilo Rastoče knjige v prihajajočem letu.

Petra Mihalič

Pa še nekaj na črko C:

Nadaljevanje zapisa:

Bilo je prijetno toplo in opazovala sem naravo. Na CVETLICE se je radovedno spuščal metuljček CEKINČEK. Potem sem ga zagledala. Po CESTI je prihajal vse bliže. Na glavi CILINDER, na nogah pisane COPATE. Le kaj se dogaja? Od nekod v daljavi sem zaslišala prelep zvok CITER. Natočila sem čaj z dodatkom CITRONKE.

Olga Slanc

V mesecu novembru je bila v projektu »Rastoča knjiga« v našem domu na vrsti črka »Č«. Ob razmišljanju, kako bi pristopila k delu, se mi je venomer v mislih pojavljala in ponavljala beseda »ČLOVEK«. Prav človek je pri našem delu v domu starejših občanov pri izvajanju socialne oskrbe in zdravstvene nege največja vrednota. S člani skupine starih za samopomoč Mavrica smo na našem prvem srečanju v mesecu novembru razmišljali in ustvarjali miselni vzorec na črko Č. Spomnili smo se igre iz mladosti, ko smo se igrali en, dve, tri, vse se razprši. Miselni vzorec je bil zgrajen na osnovi te igrice. Iskali smo besede na črko »Č«, in sicer: ime, priimek, država, mesto, žival, rastlina, predmet in **dodali smo še vrednoto**. Teh smo našli kar veliko in sicer: **častnost, človečnost, čutnost, čilost, čistost, človekoljubnost, čuječnost, čarobnost, čednost**.

Čas druženja naše skupine je pri igranju in iskanju besed kar prehitro minil. Zato smo se dogovorili, da plakat še slikovno dopolnim sama. Izrezala sem slikice in jih nalepila na plakat.

Kot zanimivost bi rada povedala še to, da je pri stanovalcih in sodelavcih naša igrlica z iskanjem besed obudila prijetne spomine na družinska druženja.

Jolanda Švent

D

Alen Pust

Medgeneracijsko druženje v DSO Novo mesto

V ponedeljek, 4. 12. 2017, se nas je pet dijakinj Srednje gradbene, lesarske in vzgojitelske šole, Nastja Rožman, Klavdija Barkovič, Taja Gorišek, Anja Gnidovec in Nika Nardin iz PV1B odpravilo na delavnico v DSO Novo mesto. V domu nas je prijetno sprejela Petra Mihalič, dipl. delovna terapevtka.

Na delavnici smo barvali lesene ploščice v obliki rožic, metuljev in src, ki so jih pri pouku izdelali fantje iz lesarske šole. Iz das-mase pa smo izdelovali obeske v obliki zvezdic in kroglic, katere bodo služile kot okras v sobah.

Veselja na delavnici ni manjkalo, kajti prepevali smo pesmi in se pogovarjali s stanovalci.

V domu pa so nas tudi pogostili s čajem in kavico. Imeli smo se zelo lepo in za nas je bila tudi ena izmed prvih in enkratnih izkušenj.

Taja Gorišek in Nika Nardin,
PV1B

Terapevtska delavnica

V septembru in oktobru je potekala delavnica z naslovom »Terapevtski položaji v postelji in transferji pri stanovalcih, prizadetih po možganski kapi.« Delavnica se je izvajala trikrat tedensko v manjših skupinah. Pripravila in izvedla sta jo delovna terapevtka Nataša Špehar in fizioterapevt Nikola Kunjadić. Delavnica je bila namenjena zdravstveno negovalnemu osebju. Vsak udeleženec je dobil tudi gradivo. Delavnice se je udeležilo 84 zaposlenih.

Cilj delavnice je bil naučiti zaposlene, kako pravilno podlagati stanovalce, ki so sveže prizadeti po možganski kapi ter obnoviti pravilen transfer na in z invalidskega vozička. S pravilnim in rednim podlaganjem namreč lahko preprečimo nastanek neželenih gibov, skrajšavo mišic in bolečine. Z upoštevanjem vseh pridobljenih in obnovljenih znanj ter zakonitosti ergonomije pri delu, bo izvajanje nege tako veliko lažje in učinkovitejše za zdravstveno negovalno osebje in kvalitetnejše za stanovalce, s čimer bo tudi rehabilitacija boljša in hitrejša.

S tem namenom so bile v šivalnici izdelane tudi blazine za podlaganje prizadete strani telesa, ki jih imajo stanovalci pri sebi in so označene z njihovim imenom ter priimkom. Ob postelji ima vsak stanovalec tudi slikovna in pisna navodila, ki so namenjena delavcem za boljšo predstavo in ponovitev znanja o pravilnem podlaganju.

Nataša Špehar in Nikola Kunjadić

*Delo vliva olje v svetilko življenja, misel pa prižiga plamen.
John Belles*

Tradicionalni slovenski zajtrk

Vlada Republike Slovenije je leta 2012 razglasila tretji petek v novembru za dan slovenske hrane. Njen cilj je s pomočjo zdrave slovenske hrane izboljšati zdravje Slovencev, zmanjšati breme debelosti in kroničnih bolezni.

V okviru tega dne poteka tradicionalni slovenski zajtrk, letos že peto leto. Pobudo za ta projekt je dala Čebelarstva zveza Slovenije, ker otroci enostavno niso več zajtrkovali. Projekt je bil uspešen. Vsako leto se ga udeleži več šol in vrtcev, pridružile pa so se jim tudi nove institucije oziroma javni zavodi. Namen tega dne je, zlasti otroke in mladino, ozaveščati o zdravi prehrani, zdravih prehranjevalnih navadah in o tem, kako pomembna je zdrava hrana za naše zdravje. Jim tudi razložiti od kje pride hrana in kako se pripravi. Jim priučiti spoštovanje do slovenskega kmeta, zemlje, narave.

Letos so otroci v vrtcih in šolah že tradicionalno zajtrkovali kruh, maslo, med in jabolko. To je slovenska hrana, pridelana v lokalnem okolju. Številni kmetje, čebelarji in zadruga po vsej Sloveniji dobavljajo šolam in vrtcem kakovostno lokalno hrano.

Dan slovenske hrane pa je tudi priložnost za medgeneracijsko sodelovanje. Letos se je tradicionalnemu slovenskemu zajtrku pridružil tudi Dom starejših občanov Novo mesto, predvsem z namenom, da bi starejši mladino seznanili s prehranjevalnimi običaji naših prednikov ter s tradicionalno domačo kuhinjo.

V sodobni avli s kuhinjo v tretjem nadstropju je torej skupina stanovalcev Doma skupaj z dijaki, prostovoljci novomeške gimnazije, pripravila zajtrk, kakršnega so kuhale naše mame: ajdove žgance, zabeljene z ocvirki ali jajčnim cvrtjem, belo kavo in sadje.

No, mi starejši vemo, da so bili žganci takrat v naših krajih v resnici koruzni, saj pred 2. svetovno vojno na Dolenjskem ajde še nismo poznali. Pa tudi ocvirki so bili redko na mizi. Ampak kaj bi dlakocepili. Zajtrk je bil odličen!

Na dogodku so se stanovalcem Doma pridružili: predstavnici Nacionalnega inštituta za javno zdravstvo, mentorica dijakov, nekaj osebja Doma, novinarji in snemalci Vašega kanala ter Dolenjskega lista in novomeški župan.

Zbrane je, kot se spodobi, pozdravila direktorica Doma. Po kratkem uvodu, zakaj smo se zbrali, smo začeli kuhati.

Vzdušje je bilo vseskozi odlično. Med stanovalci, katerih nas je že nekaj dopolnilo devet križev in mladimi, ki še drgnejo šolske klopi, pa tudi tistimi, srednjih let, je ves čas potekal sproščen pogovor. Seveda ne samo o žgancih. Na koncu smo se vsi, mladi in stari, stanovalci Doma in obiskovalci, poskočni in tisti na invalidskih vozičkih, strinjali, da si lepšega dopoldneva ne bi mogli želeli. Upamo, da ni bilo zadnje.

Majda Henigman, 90 let
Dom starejših občanov Novo mesto

Ali ste vedeli?

Za pripravo tradicionalnega zajtrka smo v naši kuhinji potrebovali:

150 l mleka
1 kg kavovine Franck, cikorijske
1 kg praženega ječmena, Proje
150 kg jabolk
20 kg ajdove moke
6 kg bele moke
1,5 kg soli

Obiskovanje slavlencev na domovih

V letošnjem letu smo se v službi pomoči na domu odločili, da obiščemo vse naše uporabnike, ki praznujejo osemdeset, devetdeset ali celo sto let in se jim ob tej priložnosti tudi zahvalimo za zaupanje naši službi. Do sedaj smo obiskali že pet uporabnikov, starih osemdeset ali devetdeset let. Kmalu pa bomo obiskali tudi stoletnika in že se veselimo snidenja z njim.

Praznovanje gospe Martine Foršek

V začetku novembra smo obiskali uporabnico pomoči na domu, gospo **Martino Foršek**. Praznovala je častitljivih 90 let. Že na samih vratih je bilo čutiti posebno vzdušje. Vnuk nas je ob uvodnem pozdravu povabil v hišo. Ob prihodu smo slavljenko vidno presenetili, kajti namenoma se nismo prej najavili, da bi bilo presenečenje še toliko večje. V kotičkih njenih svetlečih in žarečih očeh je bilo videti solzico sreče. Ob prejemu šopka in čestitke se je zahvalila vsem, ki ji pomagajo. Povedala je, da si želi, da bi ji zdravje služilo kot do sedaj in bo srečna. Na obisk so začeli prihajati njeni domači, ki so kar sijali od ponosa, da imajo doma 90-letnico. Povedali so, da je potrebno veliko složnosti, potrpljenja in dobre volje pri oskrbi gospe, ki jim prinaša obilico zadovoljstva in veselja ob vseh trenutkih, ki jih preživijo z njo.

Čas je mineval zelo hitro in z dobrimi željami smo se poslovili od slavljenke. Med potjo nazaj je vsak pri sebi razmišljal, kako malo je potrebno, da nekomu polepšaš dan.

»SAMO, DA BI MI ZDRAVJE
SLUŽILO KOT DO SEDAJ IN
BOM SREČNA. VELIKO MI
POMENI, DA IMAM OKOLI
SEBE VELIKO DRUŽINO.«

Alen Pust

Znani Novomeščan, Rudi Mraz, praznoval častitljivih 98 let

Rudolf Mraz se je rodil v zimskem času, leta 1919. Sam pravi, da je po rodu iz Brežic, po srcu pa pravi Dolenjec. Gimnazijo je obiskoval v Novem mestu, v Beogradu pa Železničarsko prometno šolo.

Velik del svojega življenja je posvetil družbeno političnim organizacijam, zlasti aktiven je bil v kulturno prosvetnih društvih. Ves čas je bil nepogrešljiv tudi v športnih organizacijah. Veliko ljudi se ga spominja po njegovi častni nalogi, saj so pred njim sklenili zakonsko zvezo.

Na domu Rudija Mraza, ki je tudi uporabnik pomoči na domu, smo se oglasili ravno v času, ko je bila pri njem naša oskrbovalka Milena. Je zelo aktiven 98-letnik in imeli smo srečo, da smo ga dobili doma. V spremstvu socialne oskrbovalke namreč večkrat odide po nakupih, na pokopališče, rad pa tudi obiše svojo dobro prijateljico v Zalogu. Ta dan nas je pričakal urejen, kot vedno. Z nasmehom in žarom v očeh smo si segli v roke in mu izročili šopek s čestitko. Nismo pozabili niti na čokoladno presenečenje, saj vemo, da mu čokolada polepša še tako siv dan. Povabil nas je, da malo sedemo in nas postregel. Pri tem ni želel nobene pomoči. Začutili smo njegov ponos, ki še danes neomajno seva iz njegovih oči, da nas je lahko pogostil. Začutili smo, da je bil celo življenje vpet v družbeno življenje širše okolice. Biti gostitelj mu je pisano na kožo.

In kako opisati trenutke, ko si v njegovi družbi? Polne spominov in doživetij. Še danes pripoveduje tako kristalno in natančno, kot bi se stvari dogajale včeraj in ne sedemdeset ali osemdeset let nazaj.

Ne zavedamo se, kakšne sledi je pustila vojna v teh ljudeh, ki so ji bili priča na lastne oči, ko so se borili za svoja življenja in svobodo.

Rudi s knjižno natančnostjo opisuje dogajanje med vojno in po njej. Seveda ne moremo mimo njegove druge ljubezni, kot ji pravi sam. In to je petje. Z njim je povezan celo življenje. Kulturni društvi Svoboda in Dušan Jereb sta mu tlakovali pot med kulturnimi udejstvovanji. O njegovih zgodbah in pripovedih bi lahko pisali in pisali. Toda Rudi in njegovi spomini ostajajo tu, za nas.

Alen Pust

NOVOLETNE USTVARJALNE DELAVNICE NA ODDELKU ZA OSEBE Z DEMENCO

V mesecu novembru smo na oddelku za osebe z demenco organizirali štiri srečanja stanovalcev, svojcev in zaposlenih. Srečanja so potekala v obliki novoletnih ustvarjalnih delavnic v skupinah Timijan, Meta, Melisa in Rožmarin.

Ker se bližata božič in novo leto, ko tudi v naše skupne prostore vnesemo nekaj prazničnega duha, smo izdelovali snežne kroglice. Polepili smo jih s svetlečimi zvezdicami in smrečicami.

Na delavnicah smo ob spremljavi kitare ali brez nje, peli, da nam je šlo delo lažje od rok. Po delu pa smo si privoščili topel čaj in slastno čokoladno ali jabolčno pecivo, ki smo ga pripravili člani gospodinskih skupin. Sodelavke pa so nas še posebej pocrkljale z domačo belokranjsko pogačo in kifeljčki.

Na Miklavževo dopoldne smo naše skupne jedilnice polepšali s prazničnim okrasjem, tudi s svetlečimi kroglicami, ki smo jih tako pridno ustvarjali.

Maja Vidrih Verbič

Družabni dogodki

September:

- v začetku meseca nam je zagodlo slabo vreme, zato so prireditve, ki smo jih nameravali imeti zunaj, odpadle,
- družili smo se na čajanki v avli, ki jo je popestril nastop pevske skupine »Kapniki«, pevcev, prizadetih po kapi,
- imeli smo tombolo z žrebanjem nagrad pri Rastoči knjigi.

Oktober:

- nastopili so otroci Glasbene šole Lipičnik,
- na lep sončen dan smo se odpravili na popoldanski izlet in obiskali Grad Sevnica,
- na uricah ob kaminu smo prisluhnili zanimivostim o zdravilnih zeliščih, o katerih nam je pripovedovala Mateja Redenšek Črepinšek, ki se je odzvala povabilu našega pokroviteljskega odbora Krke, tovarne zdravil d.d., Novo mesto,

- v avli smo odprli pregledno slikarsko razstavo Marjance Dobovšek, ki jo je popestril nastop pevske skupine »Kresnice«,
- člani literarne sekcije »SNOVANJA« pri društvu upokojencev Novo mesto so pripravili literarno popoldne,
- imeli smo kostanjev piknik,
- na glasbenem popoldnevu smo prisluhnili tonom rastoče knjige v C duru in molu, v izvedbi gospoda Janeza Gabrijelčiča,
- mesec pa smo zaključili s tombolo.

November:

- imeli smo martinovanje,
- z gospo Slavico Mencin smo se pri uricah ob kaminu potepali po Indiji,
- prisluhnili smo tematiki o zdravi prehrani, ki jo je podala gospa Janja Strašek, prehranska svetovalka v Termah Šmarješke Toplice (oba dogodka sta se odvila v organizaciji Krkinega pokroviteljskega odbora),
- otroci Osnovne šole Dragotin Kette so nam pripravili pristrčen dopoldanski program,
- v avli smo odprli pregledno razstavo članov likovne sekcije »Jutro«, Društva upokojencev Novo mesto in prisluhnili koncertu njihovega pevskega zbora,
- imeli smo družabni večer, posvečen sivki, kjer smo si tudi napolnili vrečice s to dišečo rastlino,
- otroci Osnovne šole Drska so nam pripravili lep plesni in pevski nastop ter nam s tem polepšali dopoldne,
- mesec smo zopet zaključili s tombolo in žrebanjem nagrad pri Rastoči knjigi.

December:

- najlepši in najpestrejši mesec leta smo pričeli z Miklavževim koncertom Mirnopaških harmonikarjev,
- na uricah ob kaminu smo miklavževali in se spominjali naših mladostnih doživetij ob Miklavžu,
- pevski zbor Revoz nam je pripravil božični koncert,
- stanovalce so po sobah obiskali predstavniki Krke, tovarne zdravil d.d., Novo mesto in vsakega obdarili s čokolado in jim voščili ob praznikih,
- z dijaki lesne šole smo odigrali tombolo,
- obiskali so nas skavti z lučjo miru,
- sledi pa še silvestrovanje stanovalcev, predbožično druženje v avli, prepevanje po domu in božična maša.

Kaj pa nas čaka v januarju 2018?

- praznovanje 38. obletnice doma,
- druženje z vnuki in pravnuki, ob igrici Maček Muri, v izvedbi dijakov Srednje gradbene, lesarske in vzgojiteljske šole Novo mesto,
- nastop tamburaške skupine in ljudskih pevk »Klasje«,
- druženje na uricah ob kaminu.

Mateja Zelič

*Včasih čas hitro beži, včasih se ti zdi kot, da spi.
Vsakdo mu da svoj obraz, ki v sebi nosi zmago in poraz.*

PREVIDNO PRI OKRAŠEVANJU

Ker želimo, da se v domu prav vsi počutimo varno, vam glede na to, da je praznični čas, ki ga očara še predvsem lepa okrasitev prostorov, podajamo nekaj napotkov.

Kot skozi vse leto, moramo tudi med božično novoletnimi prazniki poskrbeti za požarno varnost, zato vas želimo spomniti, na kaj vse morate biti pozorni pri izbiri in namestitvi novoletne jelke in okraskov.

1. Če boste v sobi postavili jaslice ali novoletno jelko, naj bo ta oddaljena od ognja ali vira toplote. Smreki se ne približujte z odprtim ognjem (prižganimi svečami, kresničkami, cigaretami,...).
2. Pred namestitvijo lučk, preverite kable zaradi morebitne poškodbe izolacije, dotrajanost ali druge poškodbe, saj lahko kratek stik povzroči začetni požar.
3. Za okrasitev smreke ali prostora priporočamo okraske, narejene iz težko gorljivih snovi.

4. Preden odidete iz sobe ali greste spat, izklopite vse lučke in pogasite sveče, ki so dovoljenje le na balkonih.
5. Če imate goreče sveče, naj te nikoli ne gorijo brez nadzora. Poskrbite, da so sveče vedno postavljene v negorljiv svečnik ali drugo primerno posodo, na trdno, ravno in negorljivo površino, sicer vam pa uporabo le-teh odsvetujemo.
6. Gorečih sveč ne postavljajte na prepih, v bližino gorljivih snovi (zavese, papir,...).

V primeru, da pa se srečate z začetnim požarom, sledite naslednjim navodilom:

- Ostanite mirni in o nastanku požara takoj obvestite z glasnim vzklikom **POŽAR, POŽAR**, obvestite bližnje stanovalce in zaposlene.
- Če je možno, poiščite najbližji ročni gasilni aparat in poskušajte požar pogasiti, če seveda to lahko storite varno.
- Obvestite vse prisotne o nastanku požara, osebje doma in pokličite na telefonsko številko **112**, če potrebujete pomoč gasilcev ali nujno medicinsko pomoč in ob klicu povejte:
 - kdo kliče,
 - kaj se je zgodilo,
 - kje se je zgodilo,
 - kdaj se je zgodilo,
 - koliko je ponesrečencev,
 - kakšne so poškodbe,
 - kakšne so okoliščine na kraju nesreče,
 - kakšno pomoč potrebujete.

SREČNO IN VARNO PRIHAJAJOČE LETO VAM ŽELIMO.

RASTOČA KNJIGA

NAGRADA MISELNA NALOGA

ZA POMOČ PRI REŠEVANJU SO SPODAJ PODANE BESEDE, KI SODIJO V KRIŽANKO. UGANI PRAVILNO ZAPOREDJE BESED S POMOČJO ČRK IN NAMIGOV.

GESLO

1. ↓ V L I S

2. N

3. U

4. E I A

5. G S

6. E C K D J

7. J N

8. N Č A

BESEDE: ENCIJAN, EGOIST, ENA, EVKALIPTUS, ENCIKLOPEDIJA, ENAČBA, EMU, ELEKTRIKA

1.VISOKO DREVO IZ AVSTRALIJE. 2.NAJSLABŠA OCENA V ŠOLI. 3. NOJU PODOBEN PTIČ. 4.POGANJA STROJE.	5. 6. VSEVEDNA KNJIGA. 7. GORSKA RASTLINA. 8.
--	--

Geslo izpišite na list, pripišite tudi svoje ime in priimek, datum reševanja, številko sobe oz. bivališča in številko mobitela (če ga imate) ter list z rešitvama oddajte v skrinjico, ki se nahaja v avli doma.

Vse bralce glasila vabimo k reševanju miselnih nalog v okviru projekta Rastoča knjiga in s tem k sodelovanju v nagradnem žrebanju ob koncu tekočega meseca.

*Zaposleni Doma starejših občanov Novo mesto
želimo vsem stanovalcem prijetne praznike ter srečno, zdravo in
zadovoljno leto 2018!*

SREČNO

Izdajatelj:

DSO Novo mesto

Uredništvo:

Brigita Konček – urednica

Iris Fink Grubačević

Jolanda Švent

Petra Mihalič

Sonja Jurečič

Vesna Zorec

Tisk:

IBS BIRO d.o.o., Novo mesto

Naklada:

250 izvodov

Izdaja:

december 2017

